

17 Octubre de 1926

Val: 30 cèntims

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

EL MONESTIR DE POBLET



Ajuntem la nostra veu al clam de tota la premsa demanant la ràpida restauració de l'històric Monestir, avui amenaçat d'imminent ruïna.

(Vegi's informació a la pàgina central)

FOTOS-RADIUM



Especialitat en treballs fotogràfics d'art, comercials, a l'oli, aquarel·la, pastell, arcograf, &



ESPECIALITAT EN RETRATS PER A LA MAINADA

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11

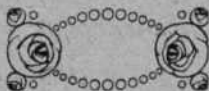
BARCELONA - Poble Nou

Cinema Catalunya

CARRER CATALUNYA (entre Enna i Llull) / POBLE NOU

Gran Saló de Moda

EXCEL·LENTS i VARIATS
PROGRAMES DE PEL·LÍCULES
DE LES MILLORS i MÉS
ACREDITADES MARQUES



POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE LOPE DE VEGA, 7, BAIXOS - - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre 1'50 ptes.
Ibèria, un any. 7'50 »
Estranger, un any. 12' »

Número solt: 30 cèntims

S'admet col·laboració en vers i prosa. — Dels treballs publicats són responsables llurs autors. — No es retornaran els originals, es publiquin o no. — Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIÜMENGE DE CADA MES

FESTES DE BARRI



es anomenades «festes de barri» no són altra cosa que un empostissat curull de músics fracassats, dues banderoles destenyides, quatre serrellets de paper de color... i un bar que té la boca oberta i l'estómac buit. Tot això, tota aquesta escenografia barata i tota aquesta samfaina acolorida, fa de cel a la «festa de barri» i és l'ambient característic del tros de carrer que té la sort—diuen—d'«esplaiar-se familiarment» i de fruit unes hores de «platxeri honest».

Abans, potser sí, certament que es feien necessàries les «festes de barri». Avui, però, amb l'augment indiscutible de tota mena de Societats, són extemporànies absolutament. Si aquestes «festes» hom les celebrés íntimament, volem dir entre els veïns només, exclusivament, del barri, encara tindrien raó d'existir, puix que l'objectiu de divertir-se mancomunadament tot prenent la fresca, fóra assolit. Tothom sap, però, que tot aprofitant l'esbarjo que es procura el veïnat i que aquest subvè, hi prenen part altres gents que en són deslligades del tot, completament divorciades, no pas solament dels veïns, sinó fins de l'esperit o caràcter de la «festa». Infiltracions indesitjables de jovent esgarriat que no sap on va o que ho sap massa on va, d'homes embriacs i, en alguns llocs, de dones de certa tenebrositat. Coneixem, fins i tot, el tipus del «professional de les festes de barri», que és un jove—molts joves—que recorre tots els balls de carrer des del Llobregat al Besòs, abillat amb pantaló Oxford de cotó, rellotge-pulsera de níquel i boquilla de semi-àmbar, però que sap ballar tan perfectament el «charleston» i la «matxitxa», que un simi descarat i libidinós, al seu costat, resulta un angelical deixemple franciscà.

Les «festes de barri» sobren. Sobren i a més a més són perniciosos pel propi veïnat que les celebra, puix que, més que frescor, s'hi respira una atmòsfera insana i, més que gaudir d'un espectacle popular entre família, s'hi veuen certes actituds indecoroses i s'hi senten certes paraules obscenes i grolleres. Les ciutats modernes ja no admeten aquests esbarjos de carrer — i Barcelona caldria que es posés a to.

Tothom sap també com acaben aquestes festetes de veïnatge (?), si no totes, la major part: a plantofades... quan no amb la llúïssor d'algun estre punxagut. Volem aportar la mostra d'això ci-damunt dit, reproduint-la de tots els diaris de Barcelona corresponents al dia 5 del mes que som: «Al carrer de Marian Aguiló hi va haver ahir a la matinada, al terminar-se un ball de barri, un fort altercat entre (ací un nom) de 35 anys, un altre home i quatre dones que més tard van haver d'anar al dispensari del Poble Nou a curar-se diverses ferides incises i contuses de pronòstic reservat».

Un esperit fort i hàbil

UN ver esperit fort i hàbil és l'home més envejable d'aquest món. No volem pas ací fer el seu retrat, car, ai las!, és gairebé intrombable. Tanmateix, si no mirem tan prim, trobarem a milers els qui s'ho diuen, a milions els qui creuen ésser-ho. Heus ací un exemplar, amb quelques trets dels que els són peculiars.

Sempre és un manefla. Ell necessita ocasions per fer sentir la seva veu. No té gran cura de si seran en debades les seves paraules; a ell li basta fer sentir el seu crit; defensar-se àdhuc quan l'enemic està dissolt dins de l'aire. La seva frase preferida és qualificar de pobres d'esperit als qui no l'aplaudeixen. L'autosuggestió arriba tan lluny, que és incapaç de reconèixer que pot anar errat. Avui el trobareu predicant en una cantonada que la medicina quatre és la millor i maleint la número dos; demà, que la dos serveix per a fer miracles. Ací us defensarà la línia drete, allà farà grans elogis de la corba. Si hom li ho retreu, ell sempre trobarà una eixida: és que és partidari de la mixta. No li blasméssiu pas la seva manca d'agir, car aleshores us dirà que parreu per insuficièn-

cia, que sou curt de vista o que sou un esperit limitat. Ço que l'importa és encetar obres. Un esperit així és fet a posta per formar part de comitès o comissions d'aquelles entitats de raval que tots els programes s'esvaeixen en fum. No hi fa res, ço que ell volia s'ha complert: hom en farà un de nou. Un principi el doblega i se'l posa a la butxaca; una cosa essencial se la posa al darrera i la té ja a segon terme Tan-se-va! Es un prestidigitador llest que es pensa ésser-ho més, encara.

Amb els seus salts, encegat com va pel món, va envers camins que àdhuc ell mateix marcà com perillosos, i... xap!, ja teniu l'home que s'ofega dins una bassa d'aigua-bruta. No gens menys, ell cridarà la seva habilitat, la seva superioritat, el seu talent i la seva austeritat. Oh, gran habilitat! Quan es troba sol, només les granotes li fan companyia. Llur cant mofeta seran les seves absoltes. Ell no tem res, però, compta amb la seva traça per a salvar-se. El fons de la bassa el va xuclant; gairebé s'ofega. El seu darrer crit, però, abans d'ésser del tot engolit, és un reny llençat contra els pobres d'esperit que no el segueixen.

L. OBJECTIU

Societats Culturals i Recreatives

X i DARRER

Del balanç presentat a primers d'enguany per la J. D. que presidia el ferm aliancista senyor Furró, dita de la bona administració, hom en dedueix que la Societat havia estalviat 12000 pessetes. Ara la Junta nova, dita de renovació, treu comptes i afirma que les 12000 ptes. d'estalvi no eren altra cosa que pitícies, ja que hom havia simplement oblidat de donar a la Secció de Socorsos Mutus 36000 pessetes que li pertocaven de la part de la quota del soci destinada a la ci-damunt esmentada Secció. Aquesta part de quota fou proposada per la Junta de la Reforma i aprovada en una assemblea general.

Aquest petit tripijoc econòmic prova una vegada més com la gent sol equivocar-se al creure que, una administració simple i senzilla i per tant aparentment clara, és una bona administració. Tant d'entrat, tant de sortit i queda tant, diu la bona gent i no la feu preocupar del perquè de les entrades ni del com de les sortides i precisament una administració ordenada i acurada, una administració veritat, deu tenir en compte *aquest perquè i aquest com*, que per ésser una cosa complicada ja no està a l'abast dels que tot ho veuen clar com el sol.

El fet real i positiu, però, és que, siguin d'una Secció o altra o de l'administració general, hi ha dotze mil pessetes per tornar anyalment al propietari o per a fer-ne altre ús que hom cregui beneficiós pels socis o l'Entitat. Als dirigents respectius toca d'esbrinar si la part de quota destinada als Socorsos Mutus és exagerada i si pot aplicar-se'n una part alíquota a altres menesters.

Nosaltres ens limitem a esboçar, abans de cloure aquesta sèrie d'articles, quatre coses que es poden fer en benefici dels socis i amb una despesa que no portaria déficit dins el balanç anyal.

La secció d'esbarjo podria donar qualque ball distingit a més dels ja estipulats dins el reglament, manta audició de sarda-

nes i també exhibicions adequades de balls moderns. Hom podria donar a més de les funcions de reglament i a preus a bastament limitats, sessions de teatre íntim, concerts instrumentals, música de camera, ballets, gimnàstica rítmica, recital de cançons i llieders, etc., etc.

Dins la Secció de cultura escaurien sessions de Cinema adequades per als infants de les escoles, amb pel·lícules adequades d'art, costums, paisatges, instructives i recreatives, conferències amb projeccions sobre temes variats, populars i pedagògics, excursions col·lectives, visites a Museus, fàbriques, edificis públics, etc., etc.

Dins els Socorsos Mutus podria hom establir la visita de metge, gratuïta per als malalts, el reasegur de llargues malalties, una secció per a les dones i filles dels socis per a malalties i maternitat, consultes mèdiques especialitzades, etc., etc., i més que tot coordinar aquesta secció amb la d'invalidesa fent-ne un tot articulat i modern que amb menys sacrifici dels socis, els donaria avantatges molt superiors als que avui té.

No parlem de la caixa d'estalvi, que no te més que seguir el model de la C. de Pensions i de la Vellesa per ésser una bona font d'entrades per a l'Entitat i un avantatge positiu pel soci.

Coses i coses podríem dir sense sortir-nos del mur d'una entitat cultural i recreativa, però volem acabar d'una vegada.

Si la nova Junta i les que segueixin saben deixar de banda els plets personals interns i situar-se per damunt de recels i banderies, avançant resoltament pel camí del progrés de l'Entitat, arribarem a aquell punt somniat en que l'Aliança serà l'orgull del Poble Nou i l'espill on s'emmirallin les altres societats culturals i recreatives de la nostra terra.

Llavors l'Aliança serà coneguda per quelcom més, que per una cançó de caramelles satiritzant una colla de vuitcentistes que anaren a Badalona a menjar-se el bè.

JOAN D'ICARIA

INSTANTS

Vals socis

I

EL ball de deu resultà llúidíssim. Hi havia tot el bo i millor del Poble Nou. Quins vestits!!...

Aquests llocs comuns, aquests dies passats han sonat molt. La gent gran i ben peixada ha fet prevaler el seu estament social des de les seves respectives llotges; encara que sempre n'hi ha que la ballen magre, no deixen perdre l'ocasió de recordar els bons temps de les vaques grasses. La qüestió és anar ballant.

II

Si us diguéis:—Amic! A dos quarts de deu us espero a la Rambla, lla on s'atura el 41,—vosaltres, com tots els amics més íntims i puntuals, vindríeu a les deu. Així us podria esmentar diversos mancaments d'aquest ordre que tothom, ja coneixent l'equívoc del nostre caràcter, sap subsanar.

Però, heu notat que la gent quan va al ball de deu hi compareix a les dotze? Aquest ball es fa per la gent distingida, i per això cal que siguin fidels a la consigna d'ésser toca-tardans, puix que, com més tard s'arriba, més distingeix.

Aquest equívoc s'hauria d'abolir i mudar el nom de «ball de deu» pel de «ball de migdia» o «del vermut».

III

De primer antuvi vaig fixar-me que les cadires del primer rengle del davant no s'omplien. Jo no podia atinar a què cosa obeïa ocupar les cadires de més enrera i restar les del davant buides. Vaig explicar-me jo mateix que la natural discreció i modèstia de moltes donzelles, les impulsava a restar inconegudes en els llocs menys vistos...

Però, molt confidencialment, un amic va treure'm de dubtes:—Les noies no es

posen al davant per por que algun ball es quedin *fent mitja* i aquesta ocupació, ocupant el primer rengle, és molt desairada. Més clar: Les noies volen ésser força ben vistes amb un jove i no pas massa vistes assegudes per les cadires.—

IV

No creieu que la gent que va ben mudada tingui tota la polidesa necessària. Es porten correctament fins quan s'obliden que van mudats. Escolteu això:

—Ai! Ai! Aquest és el nostre seient!— diuen una *mamà* i una filla, tot dirigint-se a una bona dona grassa i feixuga que s'estava asseguda en una cadira del davant.— Si, senyora! Nosaltres hi sèiem aquí.

—Doncs jo em creia que no hi seia ningú.—respongué la velleta.

—Doncs faci el favor d'aixecar-se.

—No pas per ara!

—Quina barra!—va respondre una del darrera.

—Vostè no pot seure al rengle del davant i, per tant, si us plau per força, haurà d'aixecar-se.

—Ja ho crec que haurà de marxar!

—Amb tants fums encara marxaré menys!—

Enfurismada ja la donzella, va dir:— Vol veure com marxarà tot seguit?—Ràpidament s'oi a la *mamà*, tot dirigint-se a en Jimenez, autoritat del ball:

—Escolti, vostè! Aquesta dona s'ha assegut aquí hi ha pres el lloc de la nena!...

L'autoritat procurà per tots els mitjans fer-li comprendre que no era lícit son procedir i la velleta no es dava pas per la pell.

—Tothom sap, senyora, que el rengle del davant és per les que ballen.

—Doncs, miri, per això mateix no em vull moure; jo també ballo...

XÈSPIR

COMPREU! PROPAGUEU!

SUBSCRIVIU-VOS A

POBLE NOU

Per al preu reduït de M. S. A.

Ja ha arribat l'hora que la Companyia de Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant, s'adongui de l'evident inferioritat en que té considerada a la nostra barriada envers les altres dels suburbis barcelonins, pel que es refereix a l'expediment i recepció de bitllets. Es inversemblant que l'esmentada Companyia no s'hagi percatat de l'extraordinària creixença del Poble Nou d'uns quants anys ençà, i que tot atenent els seus interessos, encara no hagi atorgat a la nostra barriada les facilitats que té concedides a altres de barcelonines.

De tothom és cosa sabuda que, prenent el bitllet a l'Estació del Poble Nou per a Vilassar, per exemple, resulta més car que no pas adquirint-lo a l'Estació de Barcelona. La mateixa inversemblant cosa succeeix en invertir les Estacions esmentades. Aquesta tarifa il·lògica que posa en condicions d'inferioritat el nostre suburbi, cal que no persisteixi més temps en benefici dels interessos dels habitants poblenovins i dels propis de la Companyia de M. S. A.

Diem en interès propi de la Companyia de M. S. A., i ens recolzem en el fet, solament, de l'anormalitat existent en el bitllet Poble Nou-Montgat, puix que per no haver-hi tarifa reduïda, el públic—obres en sa majoria—es veuen obligats a fer la combinació de prendre un tren fins a Badalona i continuar en el tren següent fins a Mongat, car així, en comptes de 75 cèntims que val el bitllet ordinari, paguen solament 25 cèntims. Aquesta combinació legal, com es veu, resulta en perjudici manifest per als interessos de la Companyia, la qual en sortiria evidentment beneficiada establint el bitllet reduït Poble Nou-Montgat, a l'ensems que serviria millor el públic i no li reportaria molèsties innecessàries.

També, amb la concessió de la tarifa reduïda, s'estalviaria que els poblenovins tinguessin que traslladar-se a Barcelona Terme per a obtenir el bitllet reduït a la partida i haver d'arribar fins a l'esmentada

Estació en retornar, per ésser portadors de bitllets de baixa tarifa i no poguer baixar a l'Estació del Poble Nou.

Tots aquests motius i encara d'altres que no cal posar de relleu per ésser fàcilment comprensibles de tothom, ha fet que el nostre periòdic POBLE NOU, amb la cooperació i de comú amb el Consell de Govern de l'entitat poblenovina «Agrupació Excursionista Júpiter», hagi convocat, en circular expressa, per a la vetlla del dia 22 del present mes d'Octubre, a totes les altres entitats poblenovines i d'aquest districte, sense excepció, a una Reunió Magna per tal de prendre acords menats a la concessió, per part de la Companyia de M. S. A., de la tarifa reduïda a l'Estació del Poble Nou, igual com la té establerta a l'Estació Barcelona-Clot.

Com ja em dit, és una cosa inversemblant el manteniment de la tarifa ordinària; i cal que tots els poblenovins treballen, en benefici dels nostres interessos, per a l'obtenció del bitllet reduït, la qual cosa posarà la nostra barriada del Poble Nou en les mateixes condicions de preferència de les altres barcelonines i, per tant, restarem lliures d'aquest tracte d'inferioritat amb el qual, des de tant de temps, s'ha mantingut a l'Estació del Poble Nou.

Tindrem a tots els nostres lectors al corrent de les gestions i de la marxa d'aquest afer, el qual no dubtem en predir que reeixirà satisfactòriament pel bé de tots i de la nostra estimada barriada.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA JÚPITER

POBLE NOU, PERIÒDIC

*Aquest número de POBLE NOU
ha estat passat, prèviament, per la
censura.*

El Monestir de Poblet

La casa pairal de la nacionalitat catalano-aragonesa d'antany, que vetlla el son etern dels nostres reis, magnats i prelats, agençada a la falda de la serra oriental de Prades, està en ruïnes.

Aquest monument cistercià que començà a erigir-se a l'any 1149 sota l'ègida de Ramon Berenguer IV, el qual feu donació del terreny on està emplaçat a l'abat Sanxo i els seus monjos, per tal que hi edificuessin l'actual Monestir, representa alguna cosa més que una meravella arquitectònica; si això no fos prou, cadascun de nosaltres hi ha de veure una ombra, avui,—ai las, sols una ombra!—de l'esplendor que, temps era temps, lluia en les corts d'aquells reis Jaumes, Peres, Ferrans, Alfons i Joans que formaren una dinastia gloriosa.

El nostre clam, que no és d'avui sinó de molts anys ençà, ha reïncidit amb ferma vigoria fa uns dies a l'ocasió d'un brillant article de l'intel·ligent crític d'art Joan Sacs. A hores d'ara, tot Catalunya demana—no demana, exigeix,—que acabi d'una vegada aquest vergonyós abandó al qual està sotmès el monument de Poblet.

Les nostres veus que fins ara han caigut dins la balma de la indiferència i de la buidor egoista, ens han desvetllat a nosaltres mateixos. Amb trenta anys de cridar se'ns ha acabat

la veu: massa hem perdut el temps, certament. Avui ja no implorem de cap institució oficial que tingui cura en conservar uns dels més preciosos joiells arquitectònics que ens llegaren les gèneres passades. El nostre prec s'ha aixerreït i, tombant la cara, és a tots i a tothom que exigim el concurs per consolidar l'obra que de fa 777 anys marca una fita brillant en les pàgines accidentades de la nostra història. L'obra de la reconstrucció del Monestir de Poblet en ruï-

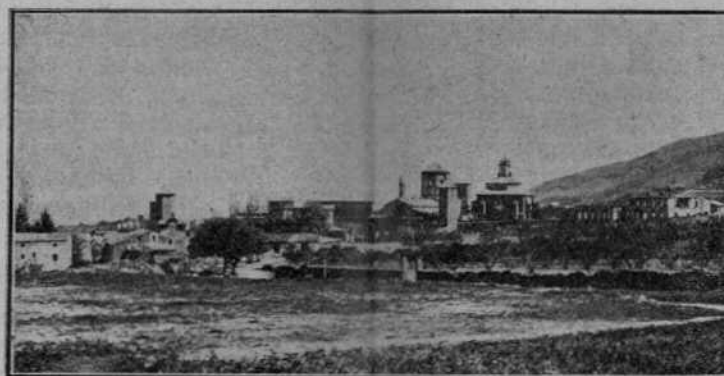
una ample abraçada de germanor, tenim el deure d'aportar-hi el nostre màxim esforç embolcallat amb el vel del sentiment racial

de cadascú. La reconstrucció del Monestir, és tant com un problema d'ordre material, un problema que té la solució basada amb aquesta aportació col·lectiva que d'arreu de Catalunya s'iniciarà sense donar més temps al temps.

Si alguns de nosaltres no han sentit ni han comprès com cal tota la importància i tota la

d'unes ruïnes sagrades, que llegeixin una mica la Història, que pensin en els retrets, si altra cosa no que ens poden fer les gèneres futures, assenyalant la greu manca que fem en abandonar a la inclemència del temps un troç de la nostra mateixa ànima; i no dubtem que si encara la flameta de l'esperit crema en l'urna de llurs vides, sentiran la vertadera necessitat de contribuir a la restauració de les obres que estem segurs es faran en el vell Monestir.

I quan arribi l'hora d'aquesta contribució voluntària que farà el poble, voldríem també que el Poble Nou, sense distincions de classes, fos un sol braç que diposés el seu esforç material per a salvar un monument de pedra espiritualitzada. Salvem Poblet! Com si diguessim: salvem la nostra dignitat i la nostra ànima.



La veu del Monestir

Es la veu dels passats la qui ens desperta:
— Aixeca't poble, massa que has dormit
i ai que el qui dorm no pot estar alerta
per atiar el foc de l'esperit!

Mira que el temps s'emporta les engrunes
de dignitat que cada pedra duu
d'aquest vell monestir que veus en runes
sens veure que sense ell no fores tu.

Cull les pedres i aixeca altra vegada
el recinte dels teus avantpassats
que sense sostre els gela la ventada
i sense murs s'hi troben oblidats.

Aixeca el monument, no tardis massa
que vola el temps amb un delit mortal,
aixeca el temple de la teva raça
per a covar-hi el teu desig pairal!—

XAVIER BENGUEREL



dignitat que vessa
en el plany que fa
la premsa clamant
per la reedificació

Les artistiques fotografies que publiquem del Monestir de Poblet, ens han estat gentilmente ofertes pel bon amic d'aquest periòdic, senyor Jaume Vilardell.



URBANITZACIÓ I MILLORES

Pla de millores.—Havent acordat l'Ajuntament de Barcelona realitzar un emprèstít de 40 milions de pessetes amb destí a necessitats i construccions urbanes, la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte Desè» ha començat activament un estudi d'un pla de millores per a la nostra barriada i tot el districte desè, el qual serà presentat tot seguit a les Comissions respectives de la Casa Gran.

Esperem poguer donar als nostres lectors un extracte d'aquest estudi, el qual celebrariem que fos acceptat i aprovat íntegrament per part de l'Ajuntament, en benefici del nostre districte.

Millora que es realitza.—Actualment s'està procedint a l'afirmat i arranjament de la Carretera Antiga de València, cosa que era molt convenient per l'abandó tradicional que hom tenia per aquesta via íntensament freqüentada per l'element obrer.

El terme municipal de Barcelona.—Després de la nostra nota del número passat, recordant haver deixat suspenses les gestions emmenades a delimitar el terme municipal de Barcelona per la part de Sant Adrià, l'Ajuntament, en la Sessió de Ple del dia 5 del present, va aprovar la següent proposició:

1. Que per les oficines corresponents de l'Ajuntament es procedeixi amb tota urgència a aixecar un croquis o pla de la part del terme municipal de Sant Adrià de Besòs, l'agregació del qual al de Barcelona es demana, marcant-hi la nova línia divisòria de tots dos Municipis.

2. Que l'Ajuntament de Barcelona es comprometí a subrogar-se, des del dia que tingui lloc la dita agregació, en totes les obligacions de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, que afectin solament, o en la proporció que correspongui, a la part que se segregui del seu terme municipal, i s'agregui al de Barcelona.

3. Que aquest Ajuntament es comprometí a formalitzar un projecte de divisió entre tots dos Ajuntaments, dels béns, aprofitaments, usos públics i crèdits comuns a la part que se segregui i a la restant del terme de Sant Adrià, i practicar un avenç d'estipulació que s'hagi de pactar entre ambdues parts, respecte a drets i interessos que no estiguin ben delimitats, per tal d'evitar conflictes posteriors entre tots dos Municipis, exceptuant-se, per consegüent, els béns, aprofitaments i drets comunals que corresponguin exclusivament a la part de Municipi objecte de segregació, els quals seguiran annexos a aquesta.

4. Que es designin els senyors de la ponència nomenada a 23 de febrer de 1926, per a formar part de la Comissió encarregada de realitzar la segregació de l'esmentada part del terme municipal de Sant Adrià de Besòs i la seva agregació al de Barcelona.

5. Que es trameti de nou al senyor governador civil de la província, per al seu curs a la superitat, la instància de referència, amb el pla i altres antecedents reclamats, junt amb la certificació d'acords i d'altres que fos necessari.

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

XACOLATES
SANDWICHS
PASTES
LICORS
RESSOPONS

Conferències de Sant Vicens de Pau

Es un fet que salta a la vista, que trenca el cor, el crescut nombre de necessitats, de gent desamparada, d'inseparables de la misèria, que hi han, no pas només al Poble Nou, sinó en tot Sant Martí, en tot aquest poble remorós com un rusc, vital, dinàmic, atapeït de fàbriques i d'indústries, ric, productor de matèries i amassador de fortunes, curull de màquines i tallers d'on, per virtut del treball, les coses dolentes esdevenen bones, les menyspreables prenen qualitat i totes adquireixen la sonoritat i el brill de l'or, d'aquest metall al voltant del qual gira tota l'activitat humana i totes les passions fraticides i exemplars, bones i males...

Es un fet que salta a la vista, que trenca el cor, aquest contrast de l'or aparellat amb la misèria, dels grans centres fabrils donant-se les mans, com un sarcasme, amb les infectes vivendes desheretades, de la ressonant remor productora amb la dolor de les llàgrimes ofegades... Es un fet, una realitat amarga, colpida, aquest quadro desolador lligat amb la solemnitat vital de múltiples xemenèies, com mils dits de la Ciutat feinejadora... Ací la veu òptima i potent de la riquesa; llà la veu dolorosa i feble de la misèria... Ací el cant alegre; llà el plant punyent...

El crit anguniós de «Misericòrdia!» munta fervorós al llavi. Misericòrdia pels desheretats! Misericòrdia, oh poble treballador!—oh Manchester catalana!—pels necessitats! Misericòrdia, oh xemenèies impassibles!, pels carregats de dolor, pels carregats de penúries, pels carregats de llàgrimes! Misericòrdia i pietat!

La Caritat, aquest bàlsam miraculós, pot certament minvar la desventura i aconsolar la infelicitat dels nostres germans obscurs—obscurs i oblidats. La Caritat—la Caritat ben feta, la Caritat «administrada»,—pot certament atenuar la dolor i les ferides d'aquest exèrcit caigut, oblidat i ple de bondat dels Pobres.

No cal pas crear cap nova institució filantròpica per a «administrar» la Caritat. Al nostre entendre, puix que ja està creada, cal robustir, cal prestar ajut, cal aportar voluntat i mitjans, cal, sobretot, *sentir*.

El sentiment, ver, sincer, místic, realitzarà l'efectivitat d'aquesta obra humana, cordial i benefactora. El sentiment assolirà que aquesta institució creada—les «Conferències de Sant Vicens de Pau»—meni la vida de la qual és digne dintre del Poble Nou i de tot Sant Martí de Provencals. No parlariem pas de robustir aquesta institució si un dubte tinguéssim sobre l'honestat del seu desenvolupament. Parlem, per tant, de robustir les «Conferències de Sant Vicens de Pau», perquè en sabem la seva organització i el seu ideal, perquè en sabem el seu esperit i el seu cos. Perquè, també, no sols no tenim cap dubte sobre l'honestat del seu desenvolupament, sinó que no existeix cap perjudici sobre la seva constitució i el seu fi. Coneixem els seus components i tot l'esperit de sacrifici, d'abnegació i de virtut dels seus components, d'aquests, gosariem a dir, apòstols anònims sota l'advocació patronal de Sant Vicens de Pau, heroi de la Caritat, redemptor de captius i protector personal dels necessitats.

Les «Conferències de Sant Vicens de Pau», és una associació universal, centralitzada a París i ramificada arreu amb delegacions del mateix nom. Aquesta associació fou creada el segle passat, l'any 1833, per Frederic Ozanam, un jove estudiant que ocupava els seus lleures en visitar i socórrer els mancats de consol i els desvalguts del treball.

Les «Conferències de Sant Vicens de Pau», amb ramificacions per tot, com hem dit, té delegació així mateix al Poble Nou i està domiciliada a la nostra Parròquia de Santa Maria del Taulat. D'aquesta Delegació—dels seu pocs components i dels seu pocs protectors—en surt el consol dels verament necessitats, dels de bo de bo pobres, de la nostra barriada. En surt aquest consol en forma de pa, llet, carn, arròs, roba, calçat, aparells ortopèdics, hospitals, asils, etc., i la mà amorosa i els mots piadosos per a fer més suportable el calvari de tots els desposseïts de la fortuna i del do de la salut.

Tots nosaltres, tot el Poble Nou, té el deure humà de robustir les «Conferèn-

cies». Ningú no pot desentendre's, per poc que pugui, de prestar-hi el seu ajut material, perquè, fins i tot, fa una mica de vergonya haver de reconèixer aquest divorci fred i cruel de les fàbriques amassadores de fortunes dintre d'un poble ple de misèria i de necessitat, aquest divorci de la riquesa creixent envers la llastimosa tragèdia de la pobresa. Es paradoxal i fa plorar!

Rics del Poble Nou: compadiu-vos del quadro que ofereix el crescut nombre de necessitats del Poble Nou! Porteu el vostre òbol protector—que res no us serà ni us minvaran per això les vostres comoditats,—a aquest exèrcit caigut, oblidat i ple de bondat dels Pobres! No vulgueu

que mai sigui dit que el Poble Nou, lloc on hi heu forjat la vostra folgada posició, ha estat el lloc on els pobres hi han trobat més duresa, més refractarisme i més ares-tes i espines per la llur vida i per la llur agonía... No veieu quants ulls que vessen, quantes mans que imploren, quantes veus que supliquen? No oiú el clam, remorós com les vostres fàbriques, però ofegat, colpit, dels desamparats, dels inseparables de la misèria?

Si sou sords a aquest clam, no serà pas egoisme la substància de la vostra ànima, serà, oh rics!, crueltat!

s. ROCA i ROCA

CARNET DE NOVES

La Societat Esperantista «Nova Sento» estatjada en la Cooperativa «La Flor de Maig» té organitzada per al dilluns, dia 18 del corrent, una nova obertura de curs d'Esperanto, el qual tindrà lloc els dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de tres quarts de nou a dos quarts de deu de la nit. Els mateixos dies, de 8 a tres quarts de nou, serà donat un curs primari d'Aritmètica.

Dites assignatures aniran a càrrec del Professor Superior, en Conrad Domènech. La matrícula és gratuïta per a les classes d'Esperanto i voluntària per a les d'Aritmètica.

Braguers i Faixes de totes menes

Cotons, Benes i Glasses

ANDREU PADRÓ - Pere IV, 175

El dijous vinent, dia 28 d'Octubre, a la vetlla, se celebrarà a la societat «L'Aliança» una vetllada en honor i benefici del tenor i compatriota senyor Pau Manyé, el qual aquest mateix mes marxarà cap a Milà a perfeccionar els seus estudis de cant.

En aquesta vetllada, la qual no dubtem que es veurà molt concorreguda per les moltes simpaties que aquest jove tenor té en aquesta barriada i especialment amb el públic aliancista, hi prendran part a més d'altres valuosos elements, el propi tenor senyor Pau Manyé i el notable baríton senyor Canudes. Hom diu també que el popular Cor poblenoví «El Sabre de Plata», cantarà algunes composicions en honor especial del nostre cantant.

Augurem un gran èxit.

Corren rumors que, si no aquest mateix mes, al començ del pròxim se celebrarà a la societat «L'Aliança» una altra reunió general extraordinària.

ria, la qual—segons el dir de la gent—serà una assemblea de les més formidables que registrarà la història «aliancista».

També corre la veu que en aquesta reunió tornarà a relluir el ja famós afer de la Caixa d'Estalvis, el qual es diu que cada dia és més clar i alhora més embrollat.

Ha estat demanada la mà de la gentil damisel la Mercè Ribera, pel jove poblenoví Ramon Canals.

La nostra enhorabona.

El pròxim diumenge, dia 24 d'aquest mes, se celebraran a l'«Ateneu Colon» unes grans festes organitzades amb motiu de la restauració del saló-café i façana, les quals consistiran en el degustament d'un esplèndid lunch, concert musical i dos solemns balls de societat a càrrec de l'aplaudida «Banda Bonanova».

La Comissió Organitzadora preveu un ressonant èxit.

Tintoreria d'A. Sastre

Dols en dotze hores-Especialitat en els encàrrecs
Passeig del Triomf, 58

Amb profund sentiment devem consignar la nova de la mort del nadó fill del nostre particular amic i protector senyor Josep Buch.

En fer-li palès el nostre condol, fem vots pel restabliment total de l'esposa del nostre esmentat amic.

Del nostre amic senyor Pelai Mora, propietari de la sastreria «La Moda Anglesa», hem rebut un plec de targes-calendari de l'actual Campionat de Fútbol de Catalunya (Grup B.)
Remerçiem l'obsequi.

El diumenge passat va començar el Campionat de Fútbol de Catalunya.

El nostre «C. D. Júpiter» va jugar a Manresa contra el «Centre d'Esports» d'aquella ciutat. Cap dels contendents no va marcar gols, malgrat els esforços llurs.

El «F. C. Barcelona» va derrotar al «R. C. D. Espanyol» per tres gols a dos.

Vins de Sant Sadurn de Noia

Olis - Xampanyes - Licors

Anissats de la Cambra Agrícola d'Igualada

JOAN ORPÍ - Venero, 16 - Poble Nou

Una mica de voluntat

UNA mica de voluntat enclou el prec que fem a tots els nostres subscriptors.

La Direcció de POBLE NOU, després de dos anys d'esforços continuats per a mantenir a la nostra barriada la publicació d'aquest periòdic — resso de la vida poblenovina — voldria poder introduir-hi millores i augmentar-ne el text habitual.

Per tal de poder realitzar aquest desig de la Direcció — per altra part necessari a les conveniències i intensitat cada dia major de la nostra barriada — cal que les possibilitats econòmiques de POBLE NOU ho permetin. Ací és, doncs, on escau la mica de voluntat dels nostres subscriptors.

La Direcció creu que, per a dur a terme el seu propòsit en bé de la barriada, amb l'augment del doble del seus subscriptors actuals podria realitzar-lo. Així caldria que cada nostre subscriptor portés, només, un altre subscriptor nou.

No demanem cap esforç ni cap sacrifici. Tots tenim amics, coneguts, veïns, familiars, etc., a un dels quals, per simpatia, per compenetració espiritual, per interès, o simplement per contribuir al manteniment d'un periòdic poblenoví, no caldrà pregar-lo en apuntar-lo a les llistes dels nostres subscriptors. Es tracta, doncs, repetim, d'una mica de voluntat.

La Direcció, per tant, agrairà infinitament aquesta engruna d'interès que es preguin els nostres subscriptors en bé del periòdic POBLE NOU i, per consegüent, en major bé de la nostra estimada barriada.

El nom i adreça dels nous subscriptors cal deixar-la a la «Impremta Ibèrica» (Passeig del Triomf, 48, baixos,) o bé remetre-la per correu a l'adreça de la Redacció de POBLE NOU (Lope de Vega, 7, baixos).

Velluts i Blaus

per a mecànics, colors sòlids,
només ho trobareu a la

Sastreria Model de J. M. Campdesunyer
Wad-Ras, 232 (enfrent Cafè Aliança)-Poble Nou

El nostre distingit amic senyor Enric Diuamaró, ha publicat un interessant article estudiant l'actual crisi de producció, en un diari de la nit.

Es un article molt ben meditat i ple de suggestions sobre la matèria.

En felicitem el seu autor.

Sastreria Model de J. M. Campdesunyer

Gran assortit de gabanyes i trajos d'última novetat.
Wad-Ras, 232 (enfrent Cafè Aliança)-Poble Nou

La «Secció Fotogràfica» de l'«A. E. Júpiter», ha organitzat un nou curs pràctic de fotografia, el qual començarà el dia 5 del proper Novembre i seguirà tots els divendres a les deu de la vetlla.

Les lliçons aniran a càrrec del conegut fotògraf senyor Narcís Ricart.

«Trousseaux» complets per a parts

Mitges de goma

ANDREU PADRÓ - Pere IV, 175

El diumenge dia 31 d'aquest mes, a la vetlla, se celebrarà un ball extraordinari, amenitzat per una notable orquestrina americana, en la Cooperativa «Pau i Justícia».

Els organitzadors preveuen un gran èxit.

Així sia.

Transports - Acarreigs

Servei ràpid de repartiment :: Miquel Clivellé
Carrer Lope de Vega (enfrent al camp del Club
Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

En el número de «La Paraula Cristiana» corresponent al mes de Setembre, es fa una recensió dels números extraordinaris publicats arreu de Catalunya en motiu de les Festes Majors, fent remarcar el nostre extraordinari entre els tres o quatre que han excel·lit en aquesta publicació.

Xampany Lincoln

Caves Sant Sadurn de Noia

De venda en tots els establiments del Poble Nou

Amb un èxit inesperat, terminà el dia 3 del corrent, al matí, la Tòmbola a benefici de les escoles «Centre Moral», la qual estava oberta d'ençà la inauguració del nou casal d'aquesta entitat.

Cafè Ateneu Colon

GUSTAU TORROELLA

CARRER PERE IV, 166



CAFÉS / AIXAROPS / ORXATES
LICORS DE LES MILLORS
MARQUES / XAMPANYS

CARTELL POBLENÓVÍ D'ACTES I FESTES

Club Sportiu Júpiter

Diumenge, dia 17.—Segon partit de Campionat, contra «U. E. Sant Andreu», camp forà.

Diumenge, dia 24.—Tercer partit de Campionat, contra «Atlètic de Sabadell», camp local.

Ateneu Colon

Diumenge, dia 24.—Tarda, esplèndid lunch al Saló-Cafè i lluit ball extraordinari.—Nit, concert al Saló-Cafè i lluit ball extraordinari.

Diumenge, dia 31.—Tarda i nit, ball pel jazz-band «Worsley».

Cooperativa «Pau i Justícia»

Diumenge, dia 17.—Nit, ball pel quintet «Royalti».

Diumenge, dia 24.—Nit, gran ball pel quintet «Worsley».

Diumenge, dia 31.—Nit, ball extraordinari per l'orquestrina «Hawahan».

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenge, dia 24.—Tarda, ball per la «Penya Sternhut».

Diumenge, dia 31.—Tarda, sardanes a càrrec d'una renomada cobla.

Centre Moral

Diumenge, dia 17.—Tarda, funció lírica, representant-se «L'alegria de l'horta» i «Cançó d'Amor i de Guerra».

Dissabte, dia 23.—Nit, cinema.

Diumenge, dia 24.—Tarda i nit, cinema.

Diumenge, dia 31.—Tarda, assistència en corporació a la Solemne Processó del Jubileu.—Nit, funció pel Grup Escènic de l'Entitat, representant-se «Reixes enfora» i «El nuvi de donya Agnès».

Cooperativa «L'Artesana»

Diumenge, dia 17.—Nit, funció dramàtica, representant-se «El Llop».

Diumenge, dia 24.—Nit, grandios ball.

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge, dia 17.—Excursió al Santuari de Puiglagulla.—Excursió infantil a Sant Llorenç del Munt.

Dissabte, dia 23.—Tarda, festa escolar dedicada a l'«Escola del Poble Nou».

Diumenge, dia 24.—Excursió al Montseny.—Excursió familiar a la Granja «La Flor de Maig».

Dissabte, dia 30.—Tarda, festa escolar dedicada a l'Escola de L'Aliança.

Diumenge, dia 31 i Dilluns, dia 1.—Excursió al Bergadà.

Societat L'«Aliança»

Diumenge, dia 17.—Tarda i nit, cinema.

Dijous, dia 28.—Nit, concert a benefici i honor del tenor Pau Manyé.

Dissabte, dia 23.—Nit, cinema.

Diumenge, dia 24.—Tarda i nit, cinema.

Dissabte, dia 30.—Nit, cinema.

Diumenge, dia 31.—Tarda i nit, cinema.

COMPRESSORS D'AIRE

BOMBES DE BUIT Sistema "Planche" patentat

Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants

FILL d'E. BRUGUERA

CARRER RIERETA, 28



TELÈFON A 3772

Gran Empresa de
Pompes Fúnebres **LA SOLEDAD**

TORRENTS i C.^A, S.^{TAT} L.^{DA}



Central: Aribau, 18 - Telèfon A. 51-77

Tallers i Garatge: Carrer Muntaner, 356 - Telèfon G. 6265

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17 - Tel. S. M. 823
Pere IV, 282 - > S. M. 637
Hospital, 97 - > A. 5256

Casanova, 72 - Tel. A. 4930
Urgell, 78 - > A. 4930
Burriana, 6, S. A. - > S. M. 823
Consell Cent, 459 - > S. P. 2117

Traslats de restos a províncies i a l'estranger :-: Embalsamaments
Arques de gran luxe :-: **SERVEI PERMANENT**

G. LOSTE / Passeig del Triomf, 15 - POBLE NOU

**Fàbrica de
Biscuits, Ga-
letes i Dolços**

*

**Especialitat
en TURRONS
i NEULES**



CONTRA els CABELLS BLANCS NEGRURA

Senyora! No demani qualsevulla Tintura per a tenyir-se el cabell. Si té cabells blancs, vagi a les Perfumeries, Drogueries o Farmàcies que estiguin ben assortides i compri un flascó de **NEGRURA**.

Certes tintures fan malbé el cabell, embruten la roba i taquen el cutis. La **NEGRURA** no té cap d'aquests inconvenients, car la seva composició és a base de substàncies inofensives, però de positius resultats per aconseguir la coloració del cabell tot tornant-lo al seu color primitiu natural. Amb el seu ús tonificarà el cabell, evitarà que li caigui, farà desaparèixer la caspa i li servirà d'exquisit perfum.

Per a la neteja del cap, li recomanen també l'ús del sabó líquid de

ROSES CATALANES

encara que les persones que tenen el cabell blanc i usen la **NEGRURA** no les hi cal de rentar-se mai el cap, perquè amb l'ús de la **NEGRURA** sempre tindran el cabell molt net i molt suau.

De venda: Farmàcia Gibert, Passeig Triomf, 26 - Farmàcia Costa, Clot, 77 - J. Santacreu, Trafalgar, 68 i en totes les bones Perfumeries, Drogueries i Farmàcies.

CONTRA LA CALVÍCIE VIGORITZADOR del CABELL Marca NEGRURA

D'èxit segur per a combatre les causes que originen la calvície.

Amb poques aplicacions es detura infal·liblement la caiguda dels cabells i amb el seu ús quotidià recobren nova saba i vigor els foliculs pilosos, dels quals creix de bell nou una abundant i sedosa cabellera.

Pel seu perfum i pel seu alt poder antisèptic i higiènic, no pot mancar al tocador de cap família que estimi la seva salut i estètica.